

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ กรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา โดยใช้ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากแบบสอบถาม สำหรับประชากรที่ใช้ศึกษา ครั้งนี้คือเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่จังหวัดพะเยาที่ได้มีการจำหน่ายผลผลิตแล้ว โดยใช้ข้อมูลด้านต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรในช่วงระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่เริ่มมีการปลูก ซึ่งเป็นระยะเวลาที่คาดว่าเกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ได้มีการแยกเกษตรกรออกเป็นสองกลุ่มเพื่อทำการศึกษาโดยแบ่งเป็นเกษตรกรที่ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ และเกษตรกรที่ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไป เนื่องจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านต้นทุน โดยเฉพาะด้านการจ้างแรงงาน จากนั้นนำข้อมูลของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมาแยกวิเคราะห์หาผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้วิธีระยะเวลาคืนทุน วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิและวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ มีระยะเวลาคืนทุน 7 ปี 2 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 26,566.39 บาท ร้อยละ 7 เท่ากับ 14,843.88 บาท ร้อยละ 8 เท่ากับ 13,468.88 บาท ร้อยละ 9 เท่ากับ 12,216.46 บาท และร้อยละ 10 เท่ากับ 11,075.10 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริงจากการลงทุนเท่ากับ ร้อยละ 35.69 สำหรับเกษตรกรผู้ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไปมีระยะเวลาคืนทุน 8 ปี 10 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทน ขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 4,424.08 บาท ร้อยละ 7 เท่ากับ 428.56 บาท ร้อยละ 8 เท่ากับ -14.53 บาท ร้อยละ 9 เท่ากับ -411.05 บาท และร้อยละ 10 เท่ากับ -766.06 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริงจากการลงทุนเท่ากับ ร้อยละ 7.96 บาท จะเห็นได้ว่าเกษตรกรผู้ทำสวนยางพื้นที่ขนาด 2-10 ไร่ ขึ้นไปจะมีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่าเกษตรกรผู้ทำสวนยางพื้นที่ขนาด 11 ไร่ขึ้นไป เนื่องมาจากต้นทุนในการดำเนินงานของสวนยางมีความแตกต่างกันในส่วนของค่าแรงงานในการดำเนินงาน ส่วนต้นทุนในด้านอื่นค่อนข้างใกล้เคียงกัน

ในปัจจุบันมีเกษตรกรในพื้นที่ภาคเหนือเป็นจำนวนมากให้ความสนใจในการลงทุนทำสวนยางพารา เนื่องจากนโยบายในการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราของรัฐบาลในชุดปัจจุบัน(2546) แต่เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่สำหรับเกษตรกรทางภาคเหนือเกษตรกร ซึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการ ทำสวนยาง และยางพาราต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะให้ผลผลิต อีกทั้งราคายางพารายังมีความอ่อนไหวตามความต้องการของตลาด ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนด้านการให้ความรู้ทางวิชาการแก่เกษตรกร ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุน และความช่วยเหลือด้านการตลาดให้แก่เกษตรกรอย่างจริงจังเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคงและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

The main purpose of this study was to study the cost and return of pararubber in northern region, A case study of the supporting pararubber project in Phayao Province. The reporting analysis method used in this study was by collecting data from the interviews, questionnaires. The population of this study are the agriculturists who cultivate the rubber trees in Phayao Province and had already sold their products. The information about the cost was collected from the beginning of their cultivated, which is the expected cover period for their investment. From the collected data the study divided the land into two sizes: 2-10 rai and more than 11 rai, since it is a big difference in labor cost. The data was analyzed regarding the rate of return for the investment of the two groups by using the Payback Period Method, Net Present Value Method and Internal Rate of Return Method.

From the result, most of the agriculturists who owned 2-10 rai, could get payback at an estimate of 7 years and 2 months. The net present value minimum rate of return at 1% was 26,566.39 baht, at 7% was 14,843.88 baht, at 8% was 13,468.88 baht, at 9% was 12,216.46 baht and at 10% was 11,075.10 baht. And the internal rate of return was 35.69%. Most of the agriculturists who owned more than 11 rai, could get payback estimated at 8 years and 10 months. The net present value minimum rate of returning at 1% was 4,424.08 baht, at 7% was 428.56 baht, at 8% was -14.53 baht, at 9% was -411.05 baht and at 10% was -766.06 baht. Beside that, the internal rate of returning was 7.96%. The result of this study could evaluate that the cultivation of pararubber for the 2 - 10 rai could receive payback period faster than the 11 rai, because of the difference in labor cost. But most of others costs were quite similar.

Nowadays, most of the agriculturists in the northern of Thailand are interested in the pararubber cultivation, because of the present government's policies (2003) who support pararubber cultivation. Since pararubber is new economic plant for the northern agriculturists who lack academic knowledge, it takes time for harvesting. Besides, the price of pararubber is very sensitive and depends on the market price. The suggestion and that the government should support the agriculturists in academic knowledge, investment fund and marketing their products in order to raise their income and better quality of life.